

Στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν
Ε' Θεσσαλονικ. Β' 15.

Η ΦΩΝΗ
ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

15) ΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΕΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή 3 Οκτωβρίου 1955 (Π.Ο.Η.)

Ετος Θ'. Αριθ.— 218 Τιμή Φύλλου Δρ%. 1

Γραφεία: 'Οδός Νίκης 33 - Αθήναι
Τηλέφ. 26.752

Διευθύνεται υπό 4μελοῦς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς

ΣΥΝΑΡΧΩΜΑΙ :

Ἐξάμηνος δραχ. 15.— Ἐτησία δραχ. 30

*Εξωτερικοῦ: *Εξάμ. δολ. 2.—*Ετησία δολ. 4

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Τῆς νέας Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἱ. Κλήρου τῶν Γ. Ο. Χριστιανῶν
Ἡράσης Ἑλλάδος, πρὸς τὸν Ἱερὸν Κλήρον μας

Πανοσιολογιώτατοι Ἀγ. Ἀρχιμανδρίται καὶ Ἱερομόναχοι, Αἰδεσιμώτατοι Ἱερεῖς καὶ Ὁσιώτατοι Πατέρες καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί. Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ εὐλογία παρὰ τῆς ἡμῶν ἐλαχιστότητος.— Ἀμήν.

Μετὰ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας, ἀναγγέλομεν ὑμῖν τὸν ἀπροσδόκητον θάνατον τοῦ ἁγ. Προέδρου καὶ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Χρυσοστόμου. Τὸ μέγα πλῆγμα τοῦτο εἰς τὸν Ἱερὸν μας ἀγῶνα καὶ τὸ ἀπροσδιόριστον κενὸν ποῦ ἀφῆκεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας, εἶναι δυσθεράπευτον καὶ δυσαναπλήρωτον.

Ὁ ἀπαράμιλλος ζῆλος τοῦ πρὸς τὴν Ὁρ-
θοδοξίαν, ἡ πεπαρρησιασμένη καὶ σθεναρὰ Ὁρ-
θόδοξος ὁμολογία τοῦ, ἐνώπιον τῶν διωκτῶν
καὶ δικαστῶν τοῦ, τὰ ἀκαταμάχητα ἐπιχειρή-
ματά τοῦ ἡ Ἐκκλησιαστικῇ καὶ Ἐθνικῇ δράσει
τοῦ ἀπὸ ἀνέκαθεν, ἡ ὑπεράνθρωπος καὶ παρα-
δειγματικὴ ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονὴ τοῦ εἰς τὴν
ἀλήθειαν, καὶ ἐπὶ τὰς ἀδαμαντίνας ἐπάλξεις
τῆς Ὁρθοδοξίας ἐπιμείνας μέχρις ἐσχάτης τοῦ
ἀναπνοῆς, καὶ αἱ λοιπαὶ μεγάλαι ἀρεταὶ τοῦ,
εἶναι οἱ πολύτιμοι μαργαρίται ποὺ ἀντή-
μοιψαν τὴν λεπτὴν καὶ λίαν εὐγενῆ ψυχὴν τοῦ,
καὶ τὰ φωτεινὰ καὶ οὐράνια μετέωρα, ποὺ ἐφώ-
τιζαν καὶ ὠδηγοῦσαν εἰς τὸν λιμένα τῆς σωτη-
ρίας, τὴν νοητὴν ὁλκάδα τοῦ Χριστοῦ τὴν διω-
κομένην καὶ κλυδωνιζομένην ὑπὸ τῶν κυμάτων
τοῦ νοητοῦ δράκοντος διαβόλου καὶ τῶν ὀργά-
νων αὐτοῦ.

Τὸν Ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα ὑπὲρ τῶν Ἱερῶν Παράδοσεων, ὃν ἐπωμίσθη καὶ διηρθύνεν ἐπὶ ὁλοκλήρον 20ετία, ἐκλείψεν, ἐστερέωσε καὶ ἐδόξασεν ἐπαξίως διὰ τῆς Ἀρχιερατικῆς Του

πυγῆς καὶ δεξιότητος. Δι' ὅλας αὐτὰς τὰς με-
γάλας Του πρὸς τὸν Ἀγῶνα μας θυσίας, τὸν
εὐγνωμονοῦμεν ἀπείρως, ἀπὸ δὲ τοῦ Παναγά-
θου Θεοῦ θὰ λάβῃ ἑκατονταπλασίαν τὴν ἀ-
μοιβήν, διό καὶ ὁλοψύχως ἀνοβοῶμεν, αἰωνία
Σου ἡ μνήμη, Πανιερώτατε Πάτερ ἡμῶν...

^a Ἅγιοι ἀδελφοί,

Μετὰ τὸ θλιβερὸ τοῦτο γεγονός συνελθὼν ἅπας ὁ Κληρὸς εἰς τὰ Γραφεῖα ἡμῶν ἀνέδειξε διὰ ψηφοφορίας 7μελῆ ἐπιτροπὴν, ἐξ Ἀρχιμανδριτῶν καὶ Ἱερέων, ἵνα διεξαγάγῃ, συνεργαζομένη μετὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ., τὸν Ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα, μέχρις ἐπισήμου ἀναδείξεως τοῦ ἀναμενομένου Ἱεράρχου. Καὶ πρῶτον ἐθεωρήσαμεν καλὸν νὰ σᾶς πληροφορήσωμεν διὰ ταύτης τῆς ἐγκυκλίου πάντα τὰ ἀνωτέρω, καὶ δεύτερον τὰ ἀκόλουθα:

Ὡς Κληρικοί τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. τῶν
τηρούντων ἐπακριβῶς πάσας τὰς Ἱερὰς Ἐκ-
κλησιαστικὰς καὶ Ἐθνικὰς παραδόσεις ὀφειλο-
μεν ἅπαντες νὰ τηρῶμεν ταύτας ἐπιμελῶς καὶ
προθύμως νὰ ἐφαρμόζωμεν δὲ μετὰ πίστεως ἀκρι-
βείας, καὶ ^{ἐκ} διδασκομεν καθημερινῶς τοὺς πιστοὺς
μας, ἵνα καὶ αὐτοὶ καὶ ἡμεῖς καταστῶμεν τύπος
καὶ ὑπογραμμὸς ἀρετῆς, καὶ ὑπόδειγμα ἀγιότη-
τος καὶ εὐσεβείας, καθὼ Παλαιοσημερολογεῖται.

Ἀνάγκη πᾶσα ἀγαπητοὶ νὰ κάμνωμεν διά-
κρισιν μεταξὺ ἡμετέρων καὶ ἄλλοτρίων, καὶ μὴ

ἐκτελοῦμεν οὐδὲν ἐκ τῶν 7 μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας μας εἰς τοὺς ἀλλοτρίους, κατὰ τὸν ἀκανόνα τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ ἄλλων, πιστεύοντες καὶ φρονούντες ὅτι εἰσὶ σχισματικοὶ καὶ μέρος μεθ' ἡμῶν οὐκ ἔχουσιν.

Ἡ Πνευματικὴ μετ' αὐτῶν ἐπικοινωνία, ἥτοι συμπροσεοχὴ συνεορτασμός συνεκκλησιασμός εἰς τοὺς Ναοὺς τῶν καὶ εἰς τὰ μυστήριά τῶν, ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς. Ἀναδόχους Νηγίτας δὲν πρέπει νὰ δεχόμεθα εἰς γάμους καὶ βαπτίσεις ὀρθοδόξων, ὡς καὶ ἐγκύκλιος Ἀρχιερέων μας ἐξεδόθη ποτέ. Ἐπικοινωνία Κοσμικὴ ἐπιτρέπεται μετὰ τῶν ἀλλοτρίων, μετὰ φίλων καὶ συγγενῶν καὶ ἀδελφῶν, συνεργασία, συνεταιρισμός, καὶ εἰς σωματικὰς ἐπιχειρήσεις.

Ὁφειλομέν οἱ Ἱερεῖς πάντες, νὰ κηρύττωμεν ἀνελλιπῶς τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, νὰ ἐξηγοῦμεν τὸ Εὐαγγέλιον καὶ Ἀπόστολον τῆς ἡμέρας, ἀναγινώσκοντες αὐτὰ εἰς τὰ Κυριακοδρόμια Νικηφόρου Θεοτόκη ἢ ἄλλοι, νὰ ἐλέγχωμεν μὲ τρόπον τοὺς παραβάτας καὶ παρανόμους, τὴν γυμνότητα, κουράν καὶ χρωματισμὸν τῶν Γυναικῶν γενικῶς, τὴν μεγάλην ἀνηθικότητα τοῦ καιροῦ τούτου, τὴν θεοστύγην βλασφημίαν, τὴν κατάλυσιν τῶν νηστειῶν, τὰς διαφόρους ξένας προπαγάνδας, Προτεστάντας, Χιλιαστὰς, Μασσώνους, Οὐνίτας, Κομμουνιστὰς, ἀθέους ὕλιστὰς καὶ Νηγίτας, ὡς μακρὰν ὄντας τῆς Ὁρθοδοξίας.

Νὰ εἰμεθα ἀφιλάργυροι, ἄκακοι, εἰρηνοποιοί, πρᾶοι καὶ πρόθυμοι εἰς τὴν ἐξομολόγησιν καὶ ἐξυπηρέτησιν τοῦ ποιμνίου ἡμῶν, καὶ ἔτοιμοι εἰς ἀπολογίαν πρὸς πάντας.

Ὅταν συγκεντρώνομεν εἰς ἑαυτοὺς πάντα ταῦτα, τότε τὸ ποίμνιόν μας παραδειγματίζεται, καὶ μᾶς ἀκολουθεῖ πάνυ εὐχαρίστως. Ἐνῶ ὅταν ἡμεῖς οἱ Ἱερεῖς ἀμαρτάνωμεν, δυστροποῦμεν, καὶ νικώμεθα ὑπὸ παθῶν καὶ ἐλαττωμάτων, δι' ὧν σκανδαλίζομεν τοὺς πιστοὺς, τότε θὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς ἡμᾶς τὸ Εὐαγγελικὸν λόγιον· «Ὅστις σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων, συμφέρει αὐτῷ ἵνα δεθῇ εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ μύλος ὀνικός καὶ ριφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν!»!! ὅπερ εὐχόμεθα ὅπως εἰς οὐδένα ἐξ ἡμῶν τῶν Παλαισημερ(γίων) συμβῇ τοῦτο, ἀλλὰ πάντες νὰ ἀκούσωμεν τὴν γλυκεῖαν ἐκείνην φωνὴν τοῦ Οὐρανίου Πατρὸς· «Εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ ἐπὶ ὀλίγων εἰς πιστὸς ἐπὶ πολλῶν σὲ καταστήσω, εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου». Γένοιτο. Ἀμήν. Θὰ μνημονεύωμεν δὲ οὕτω πάντες ὁμοιοτύπως. «Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας κτλ.» ἄνευ ὀνόματος ἕως οὗ ἔλθῃ ὁ ἀναμενόμενος.

Ἐπίσης νὰ μὴ προσδιορίζωμεν τιμὰς εἰς τὰ μυστήρια, ὡς οἱ Νεοσημερολογῖται καὶ γενόμεθα ἰσιμωνιστοί, ἀλλὰ νὰ διδῶν κατ' εὐχαρίστησιν οἱ ἴδιοι μόνοι τῶν, καὶ παρ' ἑνορίαν νὰ μὴ κάμνομεν μυστήρια καὶ σκανδαλίζομεν τοὺς συναδέλφους ἡμῶν. Νὰ συστεινώμεν εἰς ὅλους τὴν «Φωνὴν τῆς Ὁρθοδοξίας» διὰ νὰ διαφωτίζονται οἱ πιστοί.

Ἡ δὲ χάρις καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Τριουποστάτου Θεοῦ ἡμῶν εἴη μεθ' ἀπάντων ὑμῶν καὶ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὁ Πρόεδρος

† Ἀρχιμανδρ. ΑΚΑΚΙΟΣ Χ. ΠΑΠΠΑΣ

Οἱ Σύμβουλοι: Ἀρχ(τ)αι Παντελεήμων Τσαλούπης, Χρυσόστομος Νασλίου, Παρθένιος Σκουρλῆς, Μερκούριος Καλοσκάμης, Αὐξέντιος Πάστρας, Αἰδ. Ἱερεὺς Κων(ν)ος Παπαντωνίου Γραμματεὺς.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΚΑΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΗΜΕΙΣ ΚΑΙ Η ΔΥΣΙΣ

Βαθύτατα ἐλυπήθημεν ἀπὸ τὴν τραγικὴν περιπέτειαν τῶν ἀδελφῶν μας εἰς τὴν Τουρκίαν. Οἱ ἀνήκουστοι αὐτοὶ διωγμοὶ μᾶς ὑπενθυμίζουν ἀποφράδας ἡμέρας τοῦ ἐλληνισμοῦ καὶ ἱστορίας αἵματος καὶ θυσιῶν. Ἀλλ' ἐπιτέλους ἡ ληστρικὴ αὐτὴ συμπεριφορὰ τῶν τούρκων δύναται κάπως νὰ δικαιολογηθῇ. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι διατηροῦν εἰς τὰς φλέβας τῶν ὅλων τὸ πρωτόγονον καννιβαλισμὸν, δὲν φωτίζονται ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου. Τὸ κοράντιον τοὺς τοὺς προτρέπει εἰς τοιαύτας πράξεις ἐξάλλου φανατισμοῦ. Δὲν ἔχουν Ἀρχηγὸν πίστεως τὸν Θεάνθρωπον Ἰησοῦν, θεμελιούντα τὴν ἀτομικὴν καὶ κοινωνικὴν ζωὴν τῶν ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ πανισχύρου θεμελίου, τῆς ἐπὶ τοῦ ὄρου ὁμιλίας. Εἰς τοὺς θρησκευτικοὺς τῶν ἀνδρᾶς δὲν συμπεριλαμβάνεται ὁ Δαυὶδ διακηρύσσων «δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς». Τὰ αἰσθήματά τῶν, αἱ σκέψεις τῶν, αἱ πράξεις τῶν εἶναι φυσιολογικὰ ἀποτελέσματα τοῦ θρησκευτικοῦ σκότους εἰς τὸ ὅποιον πλανῶνται καὶ περιφέρονται..

Περὶ σφόδρον μᾶς λυπεῖ ἡ συμπεριφορὰ τῶν «χριστιανικῶν» λαῶν τῆς Δύσεως! Οἱ μὲν παρασκευάζουν ἐπιμελῶς τὰ γεγονότα αὐτά, διὰ νὰ προκαλέσουν ἀντιπερισπασμόν. Οἱ δὲ σιωποῦν σιωπῇ ἰχθύος, ὅταν ἐν πλήρει καὶ ἡλιολούστῳ εἰκοστῷ αἰῶνι διώκεται ἀπηνῶς καὶ ἀναιτίως μία ὁμὰς συνανθρώπων τῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ τέλους ἔχουν τὸν ἴδιον θρησκευτικόν Ἀρχηγόν τῆς πίστεώς τῶν. Αὐτοὶ λοιπόν, οἱ ἠθικοὶ αὐτοῦργοι τῶν κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐγκλημάτων, εἶναι οἱ κυρίως ἔνοχοι καὶ ὑπεύθυνοι. Αὐτοὶ συνεχίζουν τὴν παλαιὰν παράδοσιν τοῦ μισελληνισμοῦ. Ἀπόγονοι τῶν φράγκων καὶ σταυροφόρων, οἱ ὁποῖοι κατεπολέμησαν καὶ κατετράννησαν τοὺς Ἑλληνας καὶ διωργάνωσαν ληστρικὰς ἐπιδρομὰς ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ προστάτου τῶν Ἀγίων τόπων, καὶ σήμερα ἐφαρμόζουν τὴν παλαιὰν καὶ προσφιλεῖ μέθοδόν τῶν. Εἶναι οἱ ἴδιοι ἐκεῖνοι δῆμιοι, οἱ ὁποῖοι εἰς τὸν λιμένα τῆς Σμύρνης κατὰ τὸ ἀποτρόπαιον ἔτος τῆς Ἑθνικῆς μας συμφορᾶς, ὀλοκλήρωναν τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς τῶν Ζεῦμπέκιδων διὰ τοῦ καταποντισμοῦ χιλιάδων γυναικοπαί-

δων, ἐπιζητούντων ἐναγωνίως νὰ ἀναρριχηθῶσιν ἐπὶ τῶν ἐλλιμενισμένων πλοίων των.

Αὐτοὶ εἶναι οἱ Δυτικοί, οἱ ὁποῖοι διὰ παντὸς τρόπου ἐκδηλώνουν τὸ μῖσος των πρὸς τοὺς Ἑλληνας Ὁρθοδόξους. Ἀλλωστε μήπως δυτικὸς διπλωμάτης δὲν ἦτο ὁ Μέττερνιχ, ὁ ἀποκαλέσας τοὺς ἥρωας τοῦ 1821 κοινὸς ἀλήτας;

Καὶ ὅμως εἰς αὐτοὺς τοὺς δυτικὸν ἐθυσίασαμεν πολλοὺς θησαυροὺς. Χάριν αὐτῶν μετεβάλαμεν τὸ ἡμερολόγιον καὶ προεκαλέσαμεν τὸν μεγάλον σάλον, ποὺ συνταράσσει τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ τοῦ 1924 καὶ διώκει χιλιάδας ἐθνικοφρόνων καὶ νομοταγῶν Ἑλλήνων.

Διὰ νὰ καταστῶμεν εὐάρεστοι πρὸς τοὺς δυτικοὺς ἀπερρίψαμεν πᾶσαν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ μιμούμεθα ὡς πίθηκοι ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ. Θεωροῦμεν μάλιστα κριτήριον πολιτισμοῦ τὴν ἱκανότητα τοῦ πιθηκισμοῦ αὐτοῦ.

Καὶ αὕτῃ ἀκόμη ἡ «Ἐκκλησία» ἀπέστειλε τοὺς ἐκπρόσωπους της, τοὺς θεολόγους της, διὰ νὰ συμπαρεκαθίσουν εἰς τὰς νεωτέρας Φεράρας καὶ Φλωρεντίας καὶ νὰ παζαρεύωσιν εἰς τοὺς δυτικοὺς τὸν πολύτιμον πλοῦτον τῆς Ὁρθοδοξίας.

Τὶ ἀπεκομίσαμεν ὅμως ἐκ τῆς δουλοπρεπείας αὐτῆς;

Οἱ δυτικοὶ δὲν ἀφίστανται τῆς πατροπαράδοτου τακτικῆς των. Καὶ ἰδοὺ αἱ τελευταῖαι ἐξετάσεις των!

Δὲν εἴμεθα ἄρμόδιοι νὰ ὑποδείξωμεν τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Πατρίδος μας. Οὐτε καὶ μᾶς ἐνδιαφέρει αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Ὡς Ἑλληνας ὅμως, ὀφείλοντες τὴν διαιώνισιν τῆς φυλῆς μας εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν, διακηρύσσομεν μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῶν πνευμόνων μας, ὅτι ἔχομεν ἱερὰν ὑποχρέωσιν νὰ ἀναπτύξωμεν τὴν ἐθνικὴν μας αὐτοτέλειαν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ πηγὴ τοῦ ἀστείρευτου Ἑθνικοῦ μας μεγαλείου δὲν εὐρίσκεται εἰς τὰς ἐρωτοτροπίας πρὸς τὴν δύσιν, ἀλλὰ εἰς τὸ κάλλος καὶ τὴν ὑπεροχὴν τῶν Ἑθνοκθρησκευτικῶν μας παραδόσεων. Θὰ πρέπει ἡ ἀγνωμοσύνη τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων νὰ σταματήσῃ. Ἐκάστη οἰκογένεια πρέπει νὰ μεταβληθῇ εἰς ἀπόρρητον φροῦριον, εἰς ἱερὸν ἄδυτον καὶ νὰ σφυρηλατήσῃ διὰ τῆς ἐθνοκθρησκευτικῆς ἀγωγῆς γνησίους χριστιανοὺς Ἑλληνας.

Ἡ Δύναμις ἐνὸς λαοῦ δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς διαρρηγνυομένας συμμαχίας, ἀλλὰ μόνον ἀπὸ τὸ ψυχικὸν του μεγαλεῖον, καὶ τὸ ψυχικὸν μεγαλεῖον τοῦ λαοῦ μας εἶναι μαθηματικὸν ἀποτέλεσμα τῆς σχέσεώς του πρὸς τὸν μέγαν του εὐεργέτην, τὴν Ὁρθοδοξίαν.

Αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ γίνῃ γνώμων καὶ ρυθμιστὴς ὅλων τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἐνεργειῶν τῆς φυλῆς μας.

*Υπεύθυνος ὕλης Μανασιωτῆς Ι. Βρετάνος

Νίκης 33 — Ἀθήναι

Τυπογραφεῖον Γεωργίου Σερμπίνης

Θεμιστοκλέους 33. — Ἀθήναι

Σύντομος Βιογραφία

Ο ΗΓΕΤΗΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁ Χρυσόστομος εἰς Κωνσταντινούπολιν, μετὰ ἐκ τῶν πρώτων Ἱεροσπουδαστῶν τῆς περισέμου Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης. Προικισμένος μὲ ἰσχυρὰν ἀντίληψιν ἀλλὰ καὶ ἀμετάκλητον θέλησιν νὰ σπουδάσῃ, ἀφιερῶθη ὁλοψύχως εἰς τὴν μελέτην τῆς Ἱερᾶς Ἐπιστήμης ἀριστεύων πάντοτε. Αἱ νεανικαὶ συγκινήσεις καὶ ψυχαγωγίαι ἦσαν ἀγνωστοὶ διὰ τὸν νεανίαν. Ὑπέταξε τὰ πάντα εἰς τὴν δύναμιν τοῦ χαρακτῆρος καὶ ἀπὸ τῆς ἡφαιστιώδους καὶ ἀκαταστάτου αὐτῆς ἡλικίας ἀπελάμβανε ἥδη τὰς ριγηλὰς ἡδονὰς τοῦ πνεύματος. Ἡ ἀριστοκρατία ὅμως αὐτῇ τοῦ πνεύματος ἀντὶ νὰ καλλιεργήσῃ μίαν ἔπαρσιν καὶ ἓναν ἐωσφορικὸν ἐγωϊσμόν, ἀπ' ἐναντίας τὸν ἐκόσμησε μὲ μίαν ἀσκητικὴν ἀπλότητα καὶ ταπεινῶσιν. Οὕτω φοιτητὴς ὢν, δὲν ἐδυσκολεύθη νὰ ὑπηρετῇ ὡς οἰκόσιτος ὑπηρέτης εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ τότε Ἀγντοῦ τῆς Σχολῆς Κωννου Παρίτη, προκειμένου νὰ ἐξοικονομῇ τὰ ἐξοδα του. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἀπέκτησε τὴν εὐχέριαν νὰ στέλλῃ καὶ χρήματα εἰς τοὺς οἰκείους του, ἀντὶ νὰ γίνεταί ἐνοχλητικὸς ἀπαιτῶν ἀπὸ αὐτοὺς, ὡς συνήθως κάνουν οἱ φοιτηταί, ἐξανεμίζοντες τὰς πενιχρὰς οἰκιακὰς ἐκονομίας.

Σπουδαστὴς ὢν χειροτονεῖται διάκονος καὶ γίνεται πρωτεύων ἀρχidiaκονος τῶν Πατριαρχείων ἐπὶ τοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ Γ'. Διορίζεται δὲ ἱεροκήρυξ Πανόρμου. Εἰς Πάνορμον οἱ θόλοι τῶν Ἐκκλησιῶν ἀντήχησαν ἀπὸ τὰς ὑπερόχους ὁμιλίας του καὶ ἡγαπήθη ἀπὸ τὸν κόσμον.

Ἐπανελθὼν εἰς Κων(ν)πολιν, διετέλεσε Μέγας Πρωτοσύγγελλος τῶν Πατριαρχείων καὶ διηύθυνε μὲ ἐξαιρετικὴν σύνεσιν ὅλην τὴν πολὺπλοκὸν ὑπηρεσίαν τοῦ Φαναρίου.

Τὸ 1908 χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος Ἱμβρου. Εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους τὸν εὐρίσκειν Μητροπολίτην Πελαγονίας (Μοναστηρίου). Τότε ἡ πόλις ἔγινε στόχος σφοδρῶν βομβαρδισμῶν. Καθ' ἐκάστην οἱ νεκροὶ ἦσαν πολλοὶ καὶ ὁ φόβος ἐκ τῶν βομβαρδισμῶν τοιοῦτος, ὥστε οἱ ἱερεῖς νὰ μὴ ἔχουν τὸ θάρρος νὰ τοὺς θάπτουν. Ὁ ἐπίσκοπος ὁ ἴδιος παρέμενε πλησίον τῶν νεκρῶν, δίδων θάρρος εἰς τοὺς ἱερεῖς. Εἶχε δὲ ἐξαιρετικὸν συνεργάτην τὸν νῦν Πατριάρχην Κων(ν)λεως κ. Ἀθηναγόραν. Ἡ προσήλωσίς του πρὸς τὸ καθήκον ἦτο τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ κατέρχεται εἰς τὸ ἀμπρὶ κατὰ τοὺς ἐπιμεινδύνους βομβαρδισμούς.

Μίαν ἡμέραν Γάλλοι ἀξιωματικοί, παρουσιασθέντες ἐνώπιόν του τὸν ἠρώτησαν.

—Πῶς θεωρεῖτε τοὺς βάλλοντας ἐναντίον τῆς πόλεως καὶ φονεύοντας ἐξ αὐτοῦ τόσους ἐκ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ!

Ὁ ἐπίσκοπος, χωρὶς νὰ χάσῃ τὸ θάρρος του καὶ θεωρῶν τοὺς ἀγγλογάλλους αἰτίους, διότι αὐτοὶ εἶχον γεμίσει τὸ Μοναστήρι μὲ παντὸς εἶδους πολεμικὰ εἶδη, ὥστε νὰ εἶναι ἐπιζήλιος στρατιωτικὸς στόχος, ἀπήντησε:

—Θὰ σᾶς ἀπαντήσω, ἀφοῦ προηγουμένως σᾶς

ἐρωτήσω πῶς λέγονται οἱ μεταβαλλόντες τὴν πόλιν εἰς μέγα ὀπλοστάσιον ;

Μίαν ἡμέραν κατήρχετο εἰς Θεο(ν)ικήν δι' ὑποθέσεις τῆς Μητροπόλεώς του. Εἰς τὸ βαγόνι συνεταξίδευσεν μετ' ἀξιωματικούς τῶν δύο τότε ἐθνοκτόνων φατριῶν. Ἦκουσε λοιπὸν μερικοὺς ἐξ αὐτῶν νὰ ὑβρίζουν τὸν Βασιλέα εἰς ἐπήκοον Σέρβων καὶ Βουλγάρων Ἀξιωματικῶν. Ὁ μέχρι τότε σιωπηλὸς ἱεράρχης, λαβὼν τὸν λόγον ἐκάκισε σφοδρότατα τὴν ἀσέβειαν τῶν ἀξιωματικῶν πρὸς τὸν Ἀρχοντα τοῦ ἔθνους καὶ συνέστησε ὁμόνοιαν καὶ ἀγάπην τῶν φατριῶν χάριν τῶν ὑψίστων συμφερόντων τῆς πατρίδος.

Μετὰ δύο λεπτὰ, ἀφοῦ εἰσῆλθε εἰς τὴν Μητροπολιν Θεο(ν)ικήν, δύο Σενεγάλεῖς (στρατιῶται τῶν γαλλικῶν ἀποικιῶν) συνελάμβανον τὸν Ἐπίσκοπον καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα μιᾶς ἀνακρίσεως τὸν ὠδήγουν εἰς τὰς φυλακὰς καὶ τοῦ πῆραν τὰ χρήματα. Συνεφυλάκισαν τότε καὶ τὸν Ἀρχιδιάκονόν του Ἀθηνάγοραν. Ἐν συνεχείᾳ δὲ τὸν ἐξώρισαν εἰς Ἄγιον Ὅρος εἰς τὴν Σκήτην Μυλοποτάμου τῆς περιοχῆς Λαύρας.

Μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του ἐκ τῆς ἐξορίας, ἔσπευσεν καὶ τὸν συνήντησε ὁ τότε Βασιλεὺς τῆς Σερβίας,

ὅστις τὸν παρεκάλεσε νὰ παραμείνῃ Ἐπίσκοπος τοῦ καταληφθέντος ὑπὸ τῶν Σέρβων Μοναστηρίου ὁμιλῶν ὅμως καὶ λειτουργῶν σερβιστὶ καὶ ἑλληνιστί. Ὁ Μέγας ὅμως ἐκεῖνος ἐθνικὸς ἀνὴρ ἀπήντησε μετ' ἀξιοπρέπειαν.

—Εἶμαι Ἕλλην Ἐπίσκοπος καὶ καλοῦμαι νὰ ποιμάνω ἑλληνικά ποιμνία.

Ὁ Σέρβος Μονάρχης τοῦ ἐπέδωσε σημαντικὸν ποσόν, μετὰ τὴν ἀρνησίαν του αὐτήν, ὡς ἀποζημίωσιν. Τὰ χρήματα αὐτὰ δὲν τὰ ἐδέχθη καὶ τῇ ἐπιμονῇ τοῦ βασιλέως τῆς Σερβίας, τὰ ἐκράτησε τὸ Πατριαρχεῖον διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης.

Κατὰ τὴν περίοδον τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας καὶ μετὰ τὸν θάνατον Ἰωακείμ τοῦ Γ' ἐφέροντο ὡς ὑποψήφιοι τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου ὁ Χρῦσανθος Τραπεζοῦντος καὶ ὁ πολὺς Μελέτιος Μεταξάκης. Ἐξ Ὁρθοδόξου λοιπὸν διαισθήσεως ὁ Μητροπολίτης Χρυσόστομος καὶ γνωρίζων τὰς ἀσταθεῖς καὶ νεωτεριστικὰς ἰδέας τοῦ Μεταξάκη ἐκινήθη κατὰ τῆς ἐκλογῆς του. Πρὸς τοῦτο ἀνεχώρησε ἐσπευσμένως εἰς τὸ Ἑσκί—Σελήε πρὸς συνάντησιν τοῦ Στρατηλάτου Κωνσταντίνου.

(Ἀκολουθεῖ)

Τίποτε δὲν ἠμπόδισε τὸ ἀπορφανισμένο ποιμνίό του νὰ τὸν συνοδεύσῃ μέχρι καὶ τῆς τελευταίας του κατοικίας στὴν Βαρυμπόμπη

Αὐτοὶ ποὺ τὸν ἐγνώρισαν

ΑΝΩΤΕΡΟΣ ΤΟΥ ΦΟΒΟΥ ΤΗΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς 20ετοῦς περιόδου συναναστροφῆς (1935—1955) ὁ ἀειμνήστos Ἀρχιερεὺς μας δὲν ἠσθένησε ὑπὸ σοβαρᾶς τινος δξείας ἢ χρονίας νόσου. Ἡ μόνη νόσος τοῦ ἦτο ἡ ἀρτηριακὴ ὑπέρτασις φθάνουσα τὸ Maximum μέχρι 26 - 27. Ἀπαξ δὲ παρουσίασε ἐλαφροτάτην προσβολὴν ἐγκεφαλικῆς συμφορήσεως, ἐξ ἧς ἔσχεν καὶ ἐλαφρὰ παραλυτικὰ φαινόμενα, ἅτινα καὶ παρήλθον ταχύτατα. Παρουσίασε ἐπίσης ἀπαξ καὶ αὐξήσιν οὐρίας ἐν τῷ αἵματι μέχρι 0,76 ο/100, μετὰ πυρετοῦ ὑψηλοῦ.

Ἡ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν αὐξήσις τῆς πίεσεως τοῦ προνοῶναι ἐνοχλήματα, δι' αὐτὴν καὶ ἐκάλει τὸν ἱατρόν του. Ἐνίοτε ἀπέφευγε τὴν πρόσκλησιν τοῦ ἱατροῦ του καὶ μόνονκατόπιν ἐπιμονῆς τῶν οἰκείων τοῦ ἐκάλει τοῦτον. Πλειστάκις ἔλεγε εἰς τὸν ἱατρόν του ὅτι θὰ τὸν ἐδέχετο εὐχαρίστως εἰς τὸ σπίτι του ἀλλ' οὐχὶ ὡς ἱατρόν, ἀλλ' ὡς φίλον. Εἰς ἐξήγησιν ὁμοῦ τοῦ ἱατροῦ, ὅτι εἰς τὰς κοινωνίας του σχέσεις δὲν ἀπεχωρίζετο ἀπὸ τὴν ἱατρικὴν τοῦ ἰδιότῆτα, ἐσιώπα ὑπομειδιῶν.

Εἰς τὰς ἀσθενείας τοῦ αὐτὰς ἦτο πάντοτε νηφά-

λιος καὶ ἐπὶ σειρὰν ἡμερῶν κλινήρης ὧν διετήρει ἄριστα τὴν ψυχικὴν του ἡρεμίαν πάντοτε ὑπομειδιῶν ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τῶν οἰκείων του καὶ ἐπισκεπτῶν του.

Ὅτε εἶχε ὑψηλὸν πυρετὸν (40° καὶ πλέον) ἔλεγε εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν καὶ ἱατρόν του: διατὶ αὕτη ἡ σπουδὴ καὶ ταραχὴ, πυρετὸς εἶναι θὰ περάσῃ ἐπιδεικνύων πάντοτε ἐκείνην τὴν ἀπέραντον ἡρεμίαν εἰς τὸ πρόσωπόν του. Ἄλλοτε πάλιν ὅτε ἐπεσκέφθη ἀσθενοῦντα μοναχὸν καὶ ἀνέβη κλίμακος μέχρις ἐκατὸν καὶ πλέον βαθμίδων, εἶπεν ἐπιστρέφων εἰς τοὺς οἰκείους του, ὅτι οὐδὲν ἔπαθεν ἐκ τῆς ἀνόδου τῆς κλίμακος, παρ' ὅλας τὰς ἐπιφυλάξεις τοῦ ἱατροῦ του. Ἐδέχετο μὲ ἀσποῖαν δυσφορίαν τὰ ὑποδεικνύμενα φαρμακευτικὰ καὶ διαιτητικὰ ἰάματα, λέγων χαριεντιζόμενος τὸ ἀνέκδοτον «οὔτε ὅλα τοῦ ἱατροῦ οὔτε ὅλα τοῦ πνευματικοῦ»

Ἦτο πάντοτε ὀλιγοδίατος. Ὅτε δὲ συνέπιπτε κατὰ τὸν καιρὸν τῶν ἀσθενειῶν τοῦ νηστεία ἐτήρει ταύτην παρ' ὅλας τὰς ὑποδείξεις τοῦ ἱατροῦ διὰ κατὰλυσιν.

Ἐκεῖνο ὅπερ ἰδιαιτέρως τὸν ἐλύπει καὶ τοῦ προνοῶναι δυσσέσκεπται ἦτο ἡ ἀπομάκρυνσις ἐκ τῶν καθήκόντων του ὅσας αὕτη ὑπεδεικνύετο ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ του. Ἐν τούτοις ἐπειθαρχοῦσε διὰ νὰ εὐχα-

... Μονάχος πιά καὶ ἀμίλητος στὸν τελευταῖον τοῦ οἰκίσκο, πάντα ὁμοῦ στὴ καρδιά μας.

ριστήση μᾶλλον τοὺς οἰκείους του καὶ τὸν ἱατρὸν καὶ οὐχὶ ἐκ φόβου πρὸς τὴν ὑγείαν του. Τελευταίως ἐπέδειξε ἀδιαφορίαν διὰ τὴν ὑγείαν του πρὸς τὸν ἀντ' αὐτῆς τὰ ὑψηλὰ του καθήκοντα, παρ' ὅλας τὰς ὑποδείξεις τοῦ ἱατροῦ καὶ τῶν οἰκείων του. Ἀλλὰ καὶ δὲν ἐφαίνετο δυσφορῶν ἐκ τῶν κατατροχόντων αὐτὸν ἐνοχλημάτων προφασίζόμενος ὅτι οὐδὲν αἰσθάνεται, διὰ νὰ εἶναι ἐλεύθερος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του. Ὅλιγας ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου του καὶ παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ ἱατροῦ μετέβη εἰς Λουτουφί. Περισσότερον ὑπέφερε ἀπ' τὴν ἀποχὴν του ἐκ τῶν καθηκόντων του, παρὰ ἐκ τῆς κοπώσεως καὶ τῆς ἡλικίας του.

Ὁ θεράπων ἱατρός του
Π. Κ.

Ἡ τελευταία του επίσκεψις

Ο ΑΓΙΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΛΟΥΤΟΥΦΙ

Δὲν εἶχε ἀκόμη ἀναγγελθῇ ὁ θάνατος τοῦ Ἀγίου Προέδρου ὅτε ἐγράφη ἡ περιγραφή τῆς ἐπισκέψεώς του εἰς Λουτουφί τὴν δημοσιεύομεν, διότι αὕτη ὑπῆρξε ἡ τελευταία ἐπὶ γῆς ἐξορμησίς του.

Τὴν εὐτυχίαν ποὺ αἰσθάνεται μία οἰκογένεια, ὅταν φιλοξενεῖ τὸν πατέρα τῆς ἢ τὴν μητέρα τῆς ἐφόσον βέβαια ὑπάρχει ἔντονο τὸ αἶσθημα τῆς στοργῆς, τὴν ἰδίαν εὐτυχίαν αἰσθάνονται καὶ τὰ διὰφορα Παραρτημάτων μας ὅταν ἔχουν κοντὰ τοὺς τὸν Ἅγιον Πρόεδρον.

Μεταξὺ λοιπὸν τῶν παραρτημάτων, ποὺ ἔζησαν λίγες ὥρες πνευματικῆς χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, εἶναι καὶ τὸ Λουτουφί. Μικρὸ χωριό, μὲ εὐγενικοὺς κατοίκους, εὐσεβεῖς καὶ ἐναρέτους χριστιανούς. Σύσσωμο τὸ χωριὸ ἀνῆκει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς διωκομένης Ὁρθοδοξίας. Ἀπέχει ὀλίγον ἀπὸ τὰς Θήβας. Πάντως ὁμοιως μερικὲς ὥρες κουραστικῆς πορείας μὲ τὸ αὐτοκίνητο ἀπὸ τὰς Ἀθήνας.

Καὶ ὁμοιως ὁ πάλαιενος ἡγέτης δὲν ἐσκέφθη τὴν ἀπόστασιν αὐτὴν. Ἐνὰ αἶσθημα πατρικῆς στοργῆς καὶ συμπόνιας πρὸς τὰ ἀγωνιζόμενα παιδιὰ του τὸν ἔφερε τὴν 29ην Αὐγούστου, μνήμην τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου εἰς τὸ Λουτουφί, μὲ τὴν συντροφίαν τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Μερχουρίου Καλοσκάμη, τοῦ ἱερομονάχου Γρηγορίου Παπαβλάχου καὶ τοῦ ἱεροδιακόνου Σπυρίδωνος Ἐρμογένους.

Στὸ Λουτουφί ἡ ὑποδοχὴ προσλαμβάνει τὴν μορφὴν παλαιτικῆς ὑποδοχῆς. Ὅλοι, μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν πρόεδρον καὶ τὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιον τὸν καλοσωρίζουν. Ὁ Ἐσπερινὸς γίνεται μὲ κατάνυξι, ἐνῶ εἶναι ὅλα ἑτοιμα ἀπὸ τὸν ἀκούραστο ἑφημέριον τοῦ χωριοῦ τὸν πατέρα Ἀντώνιον.

Ἡ ἀγωνία τῆς προσμονῆς κάνει τὴν Κυριακὴν ἀξημέρωτη. Ἀλλὰ ἐπὶ τέλους αἱ ἀλεκτροφωναίαι εἰδοποιοῦν τοὺς σχεδὸν ἀγρυπνοὺς κατοίκους, ὅτι πλησιάζει ἡ ὥρα τῆς μεγαλοπρεποῦς λειτουργίας.

Ἐτοίμην ἀκόμα ὁ ἥλιος πλημμυρίζει μὲ τὸ

φῶς του τὴν χαρούμενη φύση ὅλοι συνωστισμένοι εὐρίσκονται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει πανηγυρικὴν ὄψιν. Ὁ ἀείμνηστος Ἅγιος Πρόεδρος λειτουργεῖ συμπαραστούμενος ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς, πατέρα Μερχουρίου, πατέρα Ἀντώνιον, πατέρα Γρηγόριον, Πατέρα Χρυσόστομον καὶ τὸν διάκονον Σπυρίδωνα.

Ὅποιος βρέθηκε σ' αὐτὴ τὴ λειτουργίαν θὰ εἶχε δίκην νὰ πιστέψῃ ὅτι βρίσκεται στὸν Οὐρανό. Μία ἀγγελόφωνη βυζαντινὴ χορωδία μὲ δέκα καὶ πλέον μέλη (πρωτοφανὲς γιὰ τὸν κύκλον μας) ἀμιλλᾶται μὲ τὰ χερουβίμ στὴν ὑμνωδίαν. Ὁ ἀείμνηστος Ἅγιος Πρόεδρος μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας καὶ ἀφοῦ ὠμίλησε κατανυκτικώτατα, ἔδευτερολόγησεν ἐξάρας τὴν τέχνην τῶν ἱεροψαλτῶν.

Τὸ ἀπόγευμα ὁ ἀλησμόνητος Ἅγιος Πρόεδρος μετέβη εἰς Μπάλτσα ὅπου ἔλυσεν ἐπιτοπίως διάφορα ζητήματα καὶ διώρισε ἑφημέριον τὸν πατέρα Γρηγόριον. Ἐπίσης εἰς Παραπούγγα.

Ὁ ἀείμνηστος ἱεράρχης μετέβη ὡσαύτως εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, ὅπου ἐτέλεσεν ἐπιμνημόσυνον δέησιν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἀείμνηστου ἡγουμένου πατρὸς Γερασίμου, ὅστις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν καὶ ἀφοῦ προσέφερε τεραστίαν ὑψηροσίας εἰς τὸν ἱερὸν ἄγωνα ἔξεδήμησε εἰς Κύριον.

Ἀξίζει ἔπαινος εἰς τὸ παράοημα τοῦ χωριοῦ Λουτουφί, στὸν δραστήριον πρόεδρον κ. Ἀναγνώστου καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφούς.

ΑΝΑΔΕΙΞΙΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ἀνακοινῶνται πρὸς ἅπαντα τὰ εὐσεβεστάτα μέλη τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἱεράρχου μας ἡ διοίκησις τῆς Ἐκκλησίας περιήλθεν εἰς τὴν συλλογικὴν ἡγεσίαν τῶν κληρικῶν, ἡτις προέκυψε ἐκ τῶν γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τῆς 16 Σεπτεμβρίου π. ἡμ. το. ἔ.

Κατ' αὐτὰς παρέστησαν ἐξήκοντα ἑξ (66) Ἀρχὲς Αἰδεσιμώτατοι ἱερεῖς καὶ ἱερομόναχοι. Ἐξ αὐτῶν ἐξελέγη διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐπταμελὲς δικητικὸν ἐπιτροπὴ σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι ἡ ρύθμισις ὅλων τῶν ἀνακυπτόντων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, τελοῦσα πρὸς τοῦτο ἐν διαρκῇ ἐπαφῇ καὶ ἐπικοινωνίᾳ μετὰ τῶν προβλημάτων τοῦ κέντρου καὶ τῶν παραρτημάτων. Ἡ ἐκλογὴ ἐτέρων πέντε (5) μελῶν συναπαρτίζει μετὰ τῆς ἐπταμελοῦς ἐπιτροπῆς τὴν μεγάλην τοιαύτην τοῦ Ἱ. Ἀγῶνος ἡτις ἐπιλαμβάνεται γενικωτέρων ζητημάτων. Ἡ συλλογικὴ αὕτη ἐκκλησιαστικὴ ἡγεσία προελθοῦσα ἐκ τῆς ἐλευθέρας ἐκφράσεως τῆς θέλησεως τοῦ Ἱεροῦ μας κλήρου, καὶ σύμφωνος πρὸς τὰ θέσμινα τῆς δημοκρατικῆς διοικήσεως τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτατον ὄργανον ρυθμίσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, πρὸς ὃ ἡ ὑπακοή μας ὑπαγορεύεται ἐξ αὐτοῦ τούτου τοῦ συμφέροντος τῆς Ἐκκλησίας. Τὰ μέλη τῆς Ἐπταμελοῦς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐκλογῆς τῶν εἶναι τὰ ἑξῆς :

1) Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἀκάκιος Παππᾶς Πρόεδρος

2) » κ. Παντελεήμων Τσαλούπης Μέλος

- 3) » κ. Χρυσόστομος Νασλίμης »
- 4) » κ. Παρθένιος Σκουρλής »
- 5) » κ. Μερχούριος Καλοσκάμης »
- 6) » κ. Αἰξέντιος Πάστρας »
- 7) Αἰδεσμων. κ. Κωνσταντίνος Παπαντωνίου
Γραμματεὺς

Τὰ δὲ λοιπὰ πέντε (5) μέλη δι' ὧν ἀπαρτίζεται ἡ Μεγάλῃ Ἐπιτροπῇ εἶναι τὰ κάτωθι κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας :

- 1) Ἀρχ)της κ. Λογγίνος Χατζηστεφάνου
- 2) » κ. Γερμανὸς Ἀθανασίου
- 3) » κ. Ματθαῖος Λαγγῆς
- 4) » κ. Καλλιόπιος Γιαννακούλοπουλος
- 5) Ἱερομόναχος κ. Γρηγόριος Παπαβλάχος.

Τὸ μέλος τῆς ἐπιταμελοῦς ἐκκλ. Ἐπιτροπῆς, ὁ Ἀρχ)της κ. Χρυσόστομος Νασλίμης δι' αἰτήσεώς του μετετέθη εἰς τὴν δωδεκαμελῇ τοιαύτην λόγῳ ἀδυναμίας του νὰ παρευρίσκηται συνεχῶς ἐν Ἀθήναις. Τὴν θέσιν δι' αὐτοῦ ἐν τῇ ἐπιταμελῇ κατέλαβεν ὁ Ἀρχ)της κ. Λογγίνος Χατζηστεφάνου.

Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ Αἱ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΕΒΑΣΜΟΥ

Ἐξακολουθοῦν νὰ ἀποστέλλωνται εἰς τὰ γραφεῖα ἐξ ὧν τῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος συλλυπητήρια τηλεγραφήματα.

Ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα - Σεργῶν, Ἡρακλείου Κρήτης, Περιστερί, Χρ. Βάκουρα, Ἐξ Αἰγίνης (Συγκλητικὴ Μοναχὴ) Πειραιῶς (Εὐανθ. καὶ Μιχαὴλ Διαλεκτοῦ), Θεσσαλονίκῃ (Φωτ. Σαββαΐδου) καὶ ἄλλαχοῦ.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ σημειοῦμεν, ὅτι πολλὰ συγκινητικὰ περιστατικά, χαρακτηρίζοντα τὸν ζῆλον καὶ τὴν πρὸς τὸν μεταστάνα ἀφοσίωσιν ἔρχονται τώρα εἰς φῶς, καὶ χάριν τῶν ὁποίων τόμοι δλόκληροι θὰ ἔπρεπε νὰ γραφῶσιν. Οὕτω ἐκ τοῦ Βόλου ἀσθμένως κατέφθασε ὁ κ. Δ. Παυλῆς ὅστις μετὰ τῶν ἀδελφῶν του Πελαγίας καὶ Μαρίας καὶ τῆς Δεσποίνης Μαυροπαπαδοπούλου καὶ μετ' ἐπὶ κεφαλῇς τὸν πατέρα Χρυσόστομον ἀντεπροσώπευσαν τὸν Βόλον λίαν συγκινητικῇ ἡτο ἡ ἀνοδος τοῦ κ. Παυλῆ εἰς τὸν τάφον. Οἱ ἀντιπρόσωποι κατέθεσαν στέφανον ἐπὶ τοῦ τάφου.

Τὸ Β'. Πέντρον τοῦ ἀγῶνος μας, ἡ Κοινότης Γ.Ο.Χ. Θεσσαλονίκης κατέφθασε καὶ ὁ πρόεδρος αὐτοῦ κ. Κιτσικόπουλος προσεφώνησε ἐπὶ τοῦ τάφου. Τὸ παράρημα Κατερίνης καὶ ἄλλα παραρτήματα κατέφθασαν μετ' καθυστέρησιν ἀλλὰ μετὰ τὸν αὐτὸν ἥκονον. Λυπούμεθα διότι τὰ περιστατικά αὐτὰ διέφυγον τὴν προσοχὴν καλυφθέντα μετὰ τὴν μετριοφροσύνην τῶν ἀνθρώπων.

Ἐκ παραδρομῆς ἀνεγράφει ὅτι ὁ ἀείμνηστος Ἅγιος Πρόεδρος ἐτάφη εἰς τὸ «Ἄξιον Ἑστίν». Ἐτάφη εἰς τὴν Βαρυμπόμπη εἰς τὴν Μονὴν «Κοιμησις Θεοτόκου» τοῦ Ἀρχ)του κ. Παρθενίου.

Συνεχίζεται ἡ κατάθεσις χρημάτων ἀντὶ Στεφάνου εἰς μνήμην τοῦ Ἁγίου Προέδρου

Ἦτοι ὁ Ἱερεὺς πατὴρ Κυπριανὸς ἐξ ὀνόματος τοῦ Παραρτήματος Ν. Ἰωνίας δραχ. 1000, ὁ Ἱερεὺς πατὴρ Νικόλαος Τσιρέλις ἐκ Βασιλικῶν Χαλκιδικῆς δραχ. 150, ἡ κ. Χρυσικοπούλου μετὰ τῆς ὑπηρεσίας της δραχ. 250, ἡ κ. Ἄννα Καβουρίδου δραχ. 250, ἀνώνυμος κύριος δραχ. 300, ὁ κ. Κων)νος Σιδέρης ἐξ Ἀμερικῆς δραχμὰς 600, ὁ κ. Γεώργιος Λούκας ἐκ Πειραιῶς δραχ. 300.

Ἡ καταγγελία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἡ ἀναλογία μεθόδων διωγμοῦ !

Ὁρθὴ ἡ ἐνέργεια τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας. Τὸ ἀνακοινωθὲν της διακρίνεται διὰ τὸν Ἑθνικὸν του παλμόν, ὥστε νὰ ἀπηγγῇ τοῦτο εἰς τὰς καρδίας ὅλων τῶν Ἑλλήνων.

Εἰς τὴν 2 παράγραφον τοῦ ἐξαιρετικοῦ αὐτοῦ ἀνακοινωθέντος γίνεται λόγος διὰ «τὴν ἀνατροπὴν τῶν ἱερῶν τραπεζῶν, τὴν βεβήλωσιν τῶν ἱερῶν σκευῶν..... τοὺς ξυλοδαρμούς καὶ τοὺς τραυματισμούς σεβασμίων ἀρχιερέων» ὅλα βεβαίως αὐτὰ εἶναι γνωστὰ καὶ προσεκάλεσαν τὴν ἀγανάκτησιν ὅλων μας. Καταπλησσομένη ὁμῶς ἀπὸ τὴν ὁμοιότητα τῶν μεθόδων. Καὶ ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα συνέβησαν ἀκριβῶς τὰ ἴδια πράγματα. Ὅχι ὁμῶς ἀπὸ Τούρκους ! Ἀλλὰ ἀπὸ ὄργανα τῆς «Ἱερᾶς» Ἀρχιεπισκοπῆς ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους τῆς Ἱερᾶς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Εἰς ἓνα μόνον ὁ-στέρησαν οἱ Τούρκοι. Δὲν ἐξέτρισαν οὐτε ἀπειρημάτισαν βιαίως κληρικούς. Διερωτώμεθα λοιπόν : ποῦ νὰ ὀφείλεται ἡ ἀναλογία αὐτῆ τῶν μεθόδων ;

Βεβήλωσις ἱερῶν ἀκολουθιῶν καὶ δια-κωμώδησις μυστηρίων.

Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Νέα» τῆς 14/9/55 δημοσιεύεται φωτογραφία τελέσεως ἁγιασμοῦ εἰς τὸ Θέατρον «Παπαϊωάννου» Ἀηλιδῇ εὐχεται ἡ «Ἐκκλησία» διὰ τὴν ἐδόδωσιν τοῦ ἔργου τῆς διαφθορᾶς καὶ ἀκολασίας ! Μὰ τότε διαπὶ νὰ μὴ γίνεταί ἁγιασμός εἰς τὰ πορνεία διὰ τὴν ἐδόδωσιν τῶν ἐργασιῶν ; Καὶ αὐτὸ ἴσως τὸ ἰδοῦμε !

Εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα διακωμωδεῖται τὸ μυστήριον τῆς Ἱερᾶς ἐξομολογήσεως, προκειμένου νὰ διαφημισθῇ τὸ μηχανάειον «Πουρφίνα». Τί ἔκανε δὲ ; τὰς δύο αὐτὰς ἀσχημίας ἡ «Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν»

Ὁ Ἅγιος Μεσσηνίας.

Εἰδομένη ταχεῖαν ἀπονατάστασιν τῆς ὑγείας τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομου ἐκ τῆς πτώσεώς του ἀπὸ ἡμίονον, διὰ νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον τοῦ νομμοτοῦ. Τότε θὰ ἔχουνε πάλιν μεγαλώσει τὰ γένια τοῦ θύματος του πατρὸς Νικολάου Σμυρλῆ.

Εὐχαριστίαι.

Εἰς ἓν τῶν σεισμοπλήκτων χωρίων Βόλου ἔλαβε χώραν ἀπλή καὶ συγκινητικὴ τελετὴ. Οἱ κ. κ. Σάμου-γλου Ἀπόστολος, τμηματάρχης Ἐργοστασίου Ματοάγ-γουν, Γ. Βασσόπουλος ἀνακτορικὸς ἐπάλληλος καὶ Γιο-βάννης Πουλαράκης, ἐθεμελίωσαν μικρὸν οἰκίσκον μιᾶς μικρᾶς ἀδελφότητος πέντε νοστινῶν. Εἰς τὸ θεά-ρεστον αὐτὸ ἔργον συνετέλεσαν ὁ λοχαγὸς τοῦ μηχανι-κοῦ κ. Τσανάκας καὶ ὁ μηχανικός κ. Δημ. Νίκου, ἐκ-στράτευτος τοῦ Κράτους. Εἰδομένη καλὴν σπερῶσιν καὶ εὐχαριστοῦμεν κατὰ παράκλησιν τῶν μελῶν τῆς μικρᾶς ἀδελφότητος τοὺς ἀξιολύτους αὐτοὺς κυρίους διὰ τὴν πολὺτιμον συμπαράστασιν των.

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

Ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἀειμνήστου Ἀγίου Κυκλάδων

Τὸ Σάββατον (4-9-55) ἐγένετο ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ μάρτυρος - ἀγωνιστοῦ ἐπισκόπου Κυκλάδων. Ἐτελέσθησαν δὲ εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας μνημόσυνα. Καίτοι ποτὲ δὲν λησμονεῖται ἡ μορφή του, ἐν τοῦτοις τὸ γεγονός αὐτὸ μᾶς ὑπενθύμισε τοὺς ἀγῶνας του, τὰς θυσίας του, τὸν μαρτυρικὸν ἐν τῇ κρόπτη θάνατόν του.

Ἄς εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη του καὶ ἄς εὐλογεῖ τὸ ἀγωνιζόμενον ποιμνιὸν του ἐκ τοῦ ὕψους τῆς ἀθανασίας, ἐνθα ἀπολαμβάνει τῆς ἀλήκειου καὶ μακαρίας χαρᾶς.

Μεγαλοπρεπὴς πανήγυρις τοῦ ἐν Ἡρόλῳ Παραρτήματός μας.

Κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐτελέσθη λαμπρὰ πανήγυρις τοῦ δμωνύμου Ναοῦ, τοῦ ἐν Βόλῳ Παραρτήματός μας. Ὁ ἀνακαινισθεὶς διὰ τοῦ δραστηρίου ζήλου τοῦ ἐξαιρετοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Χρυσόστομου ναὸς ἦτο ὑπερπλήρης. Πρὸς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ὄμιλον δὲ πατήρ Χρυσόστομος.

Διοργανώθη δραστηριότητι τοῦ ἀξιοτίμου κ. Δ. Πανλῆ, προέδρου τοῦ Παραρτήματος καὶ τῆς ἐκλεκτῆς μετοφύρου κ. Δεσπ. Μαυροπαπαδοπούλου καὶ φιланθρωπικῆς ἀγορᾶς.

Ἐπαινώμεν καὶ συχαίρομεν τὸ Παράρτημα Βό.

λου, ὅπερ μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν π. Χρυσόστομον εἶναι πλήρες δράσεως.

Νέα ἀπὸ τὸ Μαριόπουλο

Νέα Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἀνέλαβε τὴν Διοίκησιν τοῦ Παραρτήματος Μαριοπούλου, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν Δ. Παναγιώτου, προέδρου καὶ Κ. Δράκου, Χ. Καλενιώτου, Γ. Στάθη καὶ Γ. Ὀρφανοῦ, ὡς μελῶν. Τοὺς εὐχόμεθα ὁ Κύριος νὰ τοὺς ἐνισχύῃ εἰς τὸ ὥραϊον ἀλλὰ δύσκολον ἔργον τῶν.

ἈΠΟ ΤΗΝ ΥΜΝΟΓΡΑΦΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

Κυριακὴ 3 Ὀκτωβρίου

† Διονυσίου Ἱερομάρτυρος τοῦ Ἀρεοπαγίτου
Πολιούχου Ἀθηνῶν

Τὰς οὐρανίους διαβάς πύλας ἐν Πνεύματι, μαθητευθεὶς τῷ ὑπὲρ τρεῖς οὐρανούς φθάσαντι ἀποστόλῳ, Διονύσιε, τῶν ἀρετῶν ἐπλουτίσθης πάσαν γνῶσιν καὶ κατηύγασας τοὺς ἐν σοὶ ἀγνοσίας πρὶν καθεύδοντας. Διὸ κράζομεν χαίροις, πάτερ παγκόσμιε.

Ἐπιστολαὶ: Εἰς τὸν αἰδ. Κωνστ. Παπαντωνίου Γραμματέα, Ἐμβάσματα συνδρομῶν, ἀπευθύνονται μόνον πρὸς τὸν Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Μετρούριον Καλοσκάμην ὁδὸς Νίκης 33 — Ἀθῆναι διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν.

Βαρύτιμα στέφανα φαίνεράνουν τὸν ἀπέραντο σεβασμὸ τοῦ ποιμνίου